

økonomiske Resultat, som af den ærede Ordfører blev opgjort til mellem 14 og 15 Mill. Kr., at jeg tror, at der dertil vistnok kommer Ekspropriation af Grundene, og hvor højt det vil løbe op, vide vi ikke, og til Vinterens samlede Jærnbaneudgifter maa der tillige komme Udgifterne til Fjerriidslev-Thisted-Banen og Odder-Horsens-Banen, saa jeg antager, at det samlede Beløb af hele Jærnbaneudgiften vil komme til at blive ca. 20 Mill. Kr. Det er jo et stort Beløb, og det er et Beløb, som Folketinget principielt har staaet paa skulde udredes af de løbende Indtægter. I den Henseende har Folketinget, saa vidt jeg kan se, i det allervæsentligste sejret over det andet Ting, idet Størsteparten jo skal afholdes af de løbende Indtægter, og Folketinget er Herrer over, naar de ville give de ny Love til Optagelse af Laan. Jeg for mit Vedkommende har ikke særlig Lejlighed eller særlig Kendskab til Finansloven, men det Indtryk, jeg har faaet af vor finansielle Stilling i Øjeblikket, er i Virkeligheden det, at vi have ingen Penge, og det forekommer mig, at selv om vi skulle optage dette Beløb som Laan, vilde det dog bebyrde det aarlige Budget med ca. 1 Mill. Kr., især naar vi tage de Driftunderskud, som rimeligvis ville blive Følgen af de jydskes Baner, med i Betragtning. Men allerede dette vil jo være af ikke liden Betydning under en saadan økonomisk Periode som den, vi leve under i Øjeblikket, naar der i Fremtiden skal træffes Bestemmelser om økonomiske Love. Men saavidt jeg forstaaer Sagen rigtigt, vil det have endnu større Betydning, hvis en større Del af disse Udgifter skulle afholdes af de løbende Indtægter; thi dermed forekommer det mig, at egentlig Spørgsmaalet om økonomiske Reforme og Statslaan staa i uadskillelig Forbindelse. Om det er heldigt for Befolkningen i sin Helhed, tør jeg ingen Mening have om. Jeg er ganske vist ikke helt blind for, at Folketinget derigennem ikke røber nogen særlig stor Tillid til det kommende Ministerium, idet Tinget jo faar Hals og Haandsret med Hensyn til Vedtagelsen af Statslaansloven. Men det staaer for mig som et noget tvivlsomt Foretagende, at vi nu bestemme, at en stor Del af Udgifterne til disse Baner skulle afholdes af de løbende Indtægter, idet det forekommer mig at give Udsigt til en Standsning af alle økonomiske Resultater.

Hermed har jeg i det væsentligste sagt, hvad jeg ønsker at sige om denne Sag, som nu endelig faar en Ende. Jeg har

til Slutning endnu kun et Par Ord at sige, og det er nærmest en mere personlig Henvendelse til den ærede Ordfører, som jo har spillet en overordentlig stor Rolle i denne Sag, og uden hvis støtte Energi og Dygtighed denne Sag næppe vilde have faaet det Udfald, den nu faar, ganske vist i Forening med andre for ham heldige Omstændigheder. Den ærede Ordfører har jo indledet denne Sag med sidste Vinter at formaa Kellerup-Egnens Kommuner til at opgive Rødkærbro—Silkeborg-Banen ved at stille dem i Udsigt, at de skulde faa en Bane fra Rødkærbro til Kellerup samtidig med, at vi faa Viborg—Herning-Banen vedtagen, og i den Henseende have de jo, naar de ikke kunde opnaa andet, selv at arbejde for at skaffe Penge til Stede dertil. Jeg havde ventet, at noget saadant kunde være kommet fra den ærede Ordførers Side, inden Sagen endelig sluttedes, og jeg for mit Vedkommende har haft en Mening om, at det vilde ske. Selvfølgelig har jeg været stærkt fristet til at komme med et Forslag i den Henseende, men det har jeg dog ikke turdet, fordi de Mænd, som den ærede Ordfører har forhandlet med om denne Sag, have udtalt til mig, at den ærede Ordfører havde sagt til dem, at hvis jeg fik noget med Sagen at gøre, kunde den ikke gennemføres, og kunde jeg ikke gøre Kredsen nogen Gavn, vilde jeg i alt Fald nødig skade den. Derfor spørger jeg den ærede Ordfører, hvorledes og til hvilken Tid han har tænkt sig at ordne denne Sag, og det saa meget mere, som der ingen Tvivl er om, at der vil blive Station ved Havredal, der altsaa vil trække en Del af Kellerups Opland til Viborg eller maaske til Herning. Da jeg staaer som Repræsentant for den Kreds og ogsaa for Kellerup By, haaber jeg, at den ærede Ordfører ikke vil finde det urimeligt eller anmassende, at jeg spørger ham: Hvad er Meningen, og hvad er Udsigten i den Sag.

N. Andersen: Den ærede Ordfører endte sit Foredrag med den fortrøstningsfulde Udtalelse, at naar man vedtog den foreliggende Indstilling, tilvejebragte man en Lov, der ikke alene var fyldestgørende for dette Ting, men tillige var en virkelig god Lov. Jeg vilde ønske, at jeg kunde have været enig med den ærede Ordfører i denne hans Udtalelse, men det kan jeg desværre kun til Dels være. Jeg kan for saa vidt være enig med den ærede Ordfører i, at det er en for dette Ting særdeles tilfredsstillende Lov, som jeg erken-